

er fuldstændig enig med ham om det beklagelige i, at de fri Fattiggasser undlade at hjælpe dem, som ikke ere forsørgelsesberettigede i Kommunen, men hvad der undrer mig noget, er, at den fri Fattiggasse i det ærede Medlemskommune, efter hvad jeg ved, følger det samme uheldige Princip. I hvert Tilfælde have vi i vor Kommune faaet en 21-aarig Tømrersvend hjemsendt under det offentlige Fattigvæsen, hvort han befinder sig den Dag i Dag. Han er ganske vist født i Jeksen, men lige fra han var 2—3 Aar have hans Forældre boet i Aarhus, og han har haft sit Ophold der, men selvfølgelig ikke i 5 Aar efter sit 18de Aar. Denne Tømrersvend kom, som sagt, op til os for godt et Aars Tid siden under det offentlige Fattigvæsen, og vi maatte betale 40 Kr. for at faa ham hjem til os.

Jeg skal ikke gøre flere Bemærkninger. Jeg kan fuldt ud slutte mig til Venstres Ordfører i denne Sag og vil medgive Forslaget min varmeste anbefaling.

Nanke: Skønt en æret Taler har udtalt, at det var saa temmelig ligegyldigt, hvad Højre her i Salen sagde og mente i denne Sag og formodentlig ogsaa i andre, maa jeg dog tillade mig at sige et Par Ord i den foreliggende Sag. Der er fra den ærede Ordførers og ogsaa fra den Talers Side, som jeg omtalte, fremhævet de Forskelligheder, som Statistikken og de indhentede Oplysninger udvise for de forskellige Kommuner i Landet, dels for Landkommunerne, dels for Købstadkommunerne. Det vil vistnok være vanskeligt at paapege Grunden til disse Forskelligheder. At den i alt Fald ikke ligger deri, at Højre er nogle haardhjertede Krabater, medens al mulig Medlidenhed og Medynk findes hos Socialdemokraterne, behøver jeg vel ikke at fremhæve her i Salen, men jeg vil gøre opmærksom paa, at disse Forskelligheder til Dels kunne hidrøre fra, at de fri Fattiggasser i Købstæderne have Indtægter, der stamme fra Kilder, som de fri Fattiggasser paa Landet ikke have. Jeg tænker ikke saa meget paa Legater og deslige. Det, jeg tænker paa, er den Afgift, som skal ydes, naar der gives offentlige Forestillinger og Forevisninger og holdes offentlig Dans og deslige, og fra den Kilde have Landkommunernes Kasser forholdsvis faa Indtægter, mens Købstadkommunernes Kasser — desværre, kan jeg godt sige — have meget store Indtægter paa den Konto. Men der er tillige en anden Grund, som jeg frem-

hæver, fordi den vistnok ikke er ganske præsent. Jeg tror at have opdaget, at der er ikke faa Byraad, som overhovedet ikke vide, at de ere berettigede til at give Tilskud til de fattiges Kasser. Det kan lyde mærkeligt, men jeg har Erfaring fra Korsør Byraad for, at det er Tilfældet. Da jeg kom derind og i 1898 og senere i 1899 foreslog, at Kommunen skulde give et Tilskud til den fri Fattiggasse, kom der fra endog ældre Byraadsmedlemmer den Bemærkning, at det havde man vistnok ikke Lov til. Jeg ved, det samme er Tilfældet i andre Byer, og jeg kan ikke nægte, at selve Lovgivningen i alt Fald indirekte støtter denne Anskuelse. Jeg kunde nævne de Forhandlinger, som den ærede Ordfører fremdrog fra Slutningen af 70erne og 80erne, men de resulterede ganske vist ikke i nogen Lov, og jeg skal da fremhæve en Lov, som blev stadfæstet af Kongen den 10. Marts 1879. I denne Lov gives der Tilladelse til at bruge af Kommunens Midler til Understøttelser i Marts og April Maaned det Aar i Anledning af Arbejdsløsheden og Vinterens Strenghed. I denne Lovs § 1 hedder det, at Sogneraadene uden Amtsraadens Samtykke skulle have Lov til at Kommunens Midler at bidrage til *de fri Fattiggasser*, for at de fri Fattiggasser kunde uddele af deres Midler til Lindring af den Nød, der fandtes, og saa skulde Amtsraadene oven i Købet have Lov til at give Støtte af Amtsfattiggassen, og hvis dette ikke strakte til, af Amtsfonden. I § 4 hed det, at Byraadene i Købstæderne og Kommunalbestyrelserne i Handelspladserne vare berettigede til at foretage *en forøget Skatteudskrivning*, uden at Indenrigsministeriets Samtykke udfordredes, men der findes intet om, at Købstæderne og Handelspladserne skulle have Lov til at give til de fattiges Kasse. Det kan selvfølgelig være noget, som Lovgivningen den Gang har underforstaaet, men det ser dog mærkeligt ud, at der gøres denne Sondring mellem Sogneraad og andre Kommunalbestyrelser, og det samme gøres ogsaa senere for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Vedkommende, hvor det hedder, at den skal have Lov til at give til Understøttelsesforeningen. Jeg fremhæver dette, fordi jeg mener, at det, hvor underligt det end lyder, er saaledes, at adskillige Kommuner formentlig ikke vide, at de have Lov til at give det omtalte Tilskud.

Dernæst vil jeg lige over for, hvad der for øvrigt er fremkommet, blot gøre een Bemærkning, og det er den, at der under